

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 2 czerwca 2005 r.

w sprawie C-136/03 (wniosek Verwaltungsgerichtshof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Georg Dörr oraz Ibrahim Ünal przeciwko Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg ⁽¹⁾)

(Swobodny przepływ osób — Porządek publiczny — Dyrektywa 64/221/EWG — Artykuły 8 i 9 dyrektywy 64/221/EWG — Zakaz pobytu oraz decyzja o wydaleniu z terytorium uzasadniona naruszeniem przepisów prawa karnego — Odwołania do sądu dotyczące jedynie zgodności z prawem zastosowanego środka odbierającego zainteresowanemu prawo pobytu — Odwołanie bez skutku zawieszającego — Prawo danej osoby do powołania się na względy słuszności przed organem powołanym do wydania opinii — Układ ustanawiający Stowarzyszenie między EWG a Turcją — Swobodny przepływ pracowników — Wykładnia artykułu 6 ust. 1 i artykułu 14 ust. 1 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia)

(2005/C 182/09)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-136/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) postanowieniem z dnia 18 marca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 26 marca 2003 r., w postępowaniach Georg Dörr przeciwko Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten, oraz Ibrahim Ünal przeciwko Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas (sprawozdawca), prezes izby, A. Borg Barthet, S. von Bahr, J. Malenovský oraz U. Lohmus, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Artykuł 9 ust. 2 dyrektywy Rady 64/221/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie koordynacji specjalnych środków dotyczących przemieszczania się i pobytu cudzoziemców, uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego należy interpretować w taki sposób, iż uregulowania obowiązujące w Państwie Członkowskim, na mocy których decyzja o wydaleniu z terytorium tego państwa wydana w odniesieniu do obywatela innego Państwa Członkowskiego nie powoduje skutku zawieszającego, a w toku postępowania sądowego w przedmiocie wniesionego od tej decyzji odwołania może być ona jednie przedmiotem oceny jej zgodności z prawem, i skoro nie został powołany żaden organ właściwy w rozumieniu tego przepisu, uregulowania te pozostają w sprzeczności z art. 9 ust. 1 dyrektywy 64/221.

2. Gwarancje proceduralne przewidziane w art. 8 i 9 dyrektywy 64/221 mają zastosowanie do obywateli tureckich, których sytuacja prawna jest określona przez art. 6 lub 7 decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w przedmiocie rozwoju stowarzyszenia.

(¹) Dz.U C 135 z 07.06.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 26 maja 2005 r.

W sprawie C-212/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej ⁽¹⁾)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Środki o skutku równoważnym — Procedura uprzedniego zezwolenia na prywatny przywóz produktów leczniczych — Produkty lecznicze przeznaczone do stosowania u ludzi — Homeopatyczne produkty lecznicze)

(2005/C 182/10)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-212/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 15 maja 2003 r., **Komisja Wspólnot Europejskich**, reprezentowana przez H. Støvlbæk i B. Stromsky'ego, przeciwko **Republice Francuskiej**, reprezentowanej przez G. de Bergues'a, C. Bergeot-Nunes i R. Loosli-Surrans, Trybunał (druga izba) w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), R. Schintgen, J. Makarczyk i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Stosując:

— procedurę uprzedniego zezwolenia do dokonywanego w inny sposób niż transportem własnym prywatnego przywozu przepisanych zgodnie z prawem we Francji produktów leczniczych dopuszczonych zarówno we Francji, jak i w Państwie Członkowskim, gdzie zostały nabyte, na podstawie dyrektywy Rady 65/65/EWG z dnia 26 stycznia 1965 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do produktów leczniczych, zmienionej dyrektywą Rady 93/39/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r.,

— procedurę uprzedniego zezwolenia do dokonywanego w inny sposób niż transportem własnym prywatnego przywozu homeopatycznych produktów leczniczych przepisanych zgodnie z prawem we Francji i zarejestrowanych w Państwie Członkowskim na podstawie dyrektywy Rady 92/73/EWG z dnia 22 września 1992 r. rozszerzającej zakres zastosowania dyrektyw 65/65/EWG i 75/319/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych lub działań administracyjnych dotyczących produktów leczniczych i ustanawiającej dodatkowe przepisy w odniesieniu do homeopatycznych produktów leczniczych oraz

— nieproporcjonalną do celu procedurę uprzedniego zezwolenia do dokonywanego w inny sposób niż transportem własnym prywatnego przywozu przepisanych zgodnie z prawem we Francji homeopatycznych produktów leczniczych niedopuszczonych w tym Państwie Członkowskim, lecz tylko w tym, w którym zostały nabyte,

Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 28 WE.

2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 158 z 5.7.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 24 maja 2005 r.

w sprawie C-244/03 Republika Francuska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej (¹)

(Produkty kosmetyczne — Testy na zwierzętach — Dyrektywa 2003/15/WE — Stwierdzenie częściowej nieważności — Artykuł 1 pkt 2 — Nerozerwalność — Niedopuszczalność)

(2005/C 182/11)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-244/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE, wniesioną w dniu 3 czerwca 2003 r., **Republika Francuska** (pełnomocnicy: F. Alabrune, C. Lemaire i G. de Bergues, następnie G. de Bergues, J.-L. Florent i D. Petrausch) przeciwko **Parlamentowi Europejskiemu** (pełnomocnicy: J. L. Rufas Quintana i M. Moore, następnie M. Moore i K. Bradley) i **Radzie Unii Europejskiej** (pełnomocnicy: J.-P. Jacqué i M. C. Giorgi Fort), Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, prezesi izb, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, K. Schiemann (sprawozdawca), J. Makarczyk, P. Kūris, U. Löhmus, E. Levits i A. Ó Caoimh, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 24 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Skarga zostaje odrzucona.

2. Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 171 z 19.7.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 2 czerwca 2005 r.

w sprawie C-266/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Rokowania, zawarcie, ratyfikacja i wprowadzenie w życie umów dwustronnych przez Państwo Członkowskie — Transport rzeczy lub osób żeglugą śródlądową — Kompetencje zewnętrzne Wspólnoty — Artykuł 10 WE — Rozporządzenia (EWG) nr 3921/91 i (WE) nr 1356/96)

(2005/C 182/12)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-266/03 Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: C. Schmidt i W. Wils) przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga, (pełnomocnik: S. Schreiner) mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 18 czerwca 2003, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), K. Lenaerts, S. von Bahr i K. Schiemann, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 2 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Prowadząc rokowania, zawierając, ratyfikując i wprowadzając w życie

— umowę międzynarodową pomiędzy rządem Wielkiego Księstwa Luksemburga a rządem Republiki Czeskiej i Republiki Słowackiej dotyczącą transportu w żegludze śródlądowej, podpisaną w Luksemburgu dnia 30 grudnia 1992 r.,

— umowę międzynarodową pomiędzy rządem Wielkiego Księstwa Luksemburga a rządem Rumunii dotyczącą transportu w żegludze śródlądowej, podpisaną w Bukareszcie dnia 10 listopada 1993 r. oraz

— umowę międzynarodową pomiędzy rządem Wielkiego Księstwa Luksemburga a rządem Rzeczypospolitej Polski o żegludze śródlądowej, podpisaną w Luksemburgu dnia 9 marca 1994 r.,

bez współpracy lub uzgodnienia z Komisją, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy art. 10 WE.